

राजीवाच ॥

कथं स्पृहां करिष्यन्ति मत्सम्यक्केषु मानवाः ।
 यदि मत्सन्निधावेषामुत्कर्षो नोपजायते ॥ ७५ ॥
 तस्मात् यत् सुकृतं किञ्चिन्ममास्ति चिदशाधिप ।
 तेन मुच्यन्तु नरकात् पापिनो यातनां गताः ॥ ७६ ॥

इन्द्र उवाच ॥

एवमूर्ध्वतरं स्थानं त्वयावाप्तं महीपते ।
 एतांश्च नरकात् पश्य विमुक्तान् पापकारिणः ॥ ७७ ॥

पुत्र उवाच ॥

ततोऽपतत् पुष्पदृष्टिस्तस्योपरि महीपतेः ।
 विमानश्चाधिरोष्यैनं स्वर्लोकमनयद्दरिः ॥ ७८ ॥
 अहश्चान्ये च ये तच्च यातनाभ्यः परिच्युताः ।
 स्वकर्म्मफलनिर्दिष्टं ततो जात्यन्तरं गताः ॥ ७९ ॥
 एवमेते समाख्याता नरका द्विजसत्तम ।
 येन येन च पापेन यां यां योनिमुपैति वै ॥ ८० ॥
 तत्तत् सर्व्वं समाख्यातं यथा दृष्टं मया पुरा ।
 पुरानुभवजं ज्ञानमवाप्यावितथं तव ॥
 अतःपरं महाभाग किमन्यत् कथयामि ते ॥ ८१ ॥

इति श्री मार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादे ॥ १५ ॥